

ДО

КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
СОФИЯ

ИСКАНЕ

от група народни представители

за обявяване за незаконен избора на Росен Асенов Плевнелиев и Маргарита Стефанова Попова за президент и вицепрезидент на Република България, проведен на 23 и 30 октомври 2011 г.

На основание чл. 149, ал. 1, т. 6 от Конституцията

Уважаеми конституционни съдии,

Съгласно чл. 93, ал. 1 от Конституцията на Република България „Президентът се избира пряко от избирателите за срок от пет години по ред, определен със закон.” Преките и законосъобразно проведени избори за държавен глава са гаранция за легитимността на институцията и основание за упражняване на неговата властническа компетентност. Изборите за президент и вицепрезидент на 23 и 30 октомври 2011 г. бяха проведени при грубо нарушаване на Конституцията на Република България, като по този начин беше опорочена волята на избирателя, което означава **нелегитимно конституиране на държавния глава.**

Незаконосъобразността на проведените избори произтича в голяма степен и от несъобразяването на изборната администрация с принципа на непосредствено действие на конституционните норми. Съгласно чл. 5, ал. 2 от Конституцията на Република България „разпоредбите на Конституцията имат непосредствено действие”. Ноторно известно е, че при противоречие между норма на основния закон и законов или подзаконов нормативен акт, правоприлагащите органи следва да приложат конституционната норма. Несъобразяване с конституционни текстове и прилагането на законови норми, чиято противоконституционност не е установена от Конституционния съд, но противоречащи на основния закон, е погазване на принципа за пряко действие на Конституцията. На практика някои норми от Изборния кодекс дерогират и заместват замисъла на учредителната власт с конюнктурни интереси на парламентарното мнозинство и изпълнителната власт. **Тяхното прилагане по отношение на организацията и реда на изборния процес противоречи на Конституцията, като по този начин обосновава незаконосъобразността на проведените избори.**

1. На 23 и 30 октомври 2011 г. бяха произведени едновременно избори за общински съветници и кметове и за президент и вицепрезидент на републиката. В този конкретен случай следва да се отбележи, че нормативната уредба и организацията на единия вид избор неминуемо се отразява на провеждането на другия вид, и обратно. Предвиденият в Изборния кодекс ред за произвеждане на изборите за общински съветници и кметове е значително по-рестриктивен от възможността за упражняване правото на глас в изборите за президент и вицепрезидент на републиката. Законосъобразното протичане на изборния процес в изборите за президент и вицепрезидент на републиката, обаче, не беше нито законодателно, нито организационно обмислено и осигурено от изборната администрация. Така, в нарушение на принципа на непосредственото действие на Конституцията, в изборите за президент и вицепрезидент на републиката, бяха приложени норми от Изборния кодекс, които са в пряко противоречие с основния закон.

Централната изборителна комисия следваше да упражни своите правомощия по чл.26, ал. 1, т.1 от ИК и заедно с Министерски Съвет (определеният съгласно чл.13, ал.2 от ИК министър) в изпълнение на своите правомощия по материално-техническа подготовка на изборите следваше да вземат предвид факта на едновременното произвеждане на два вида избори и да предвиди разкриването на достатъчен брой изборителни секции в страната и в чужбина, така че да не се възпрепятства упражняване правото на глас от изборителите подари технически причини. Парадоксално е, че въпреки закононото ограничение броят на изборителите в една секция да не надвишава 1000 души, в много изборителни секции изборната администрация е бездействала и е допуснала броят на изборителите да надхвърли нормативно регламентираните в чл. 72-75 от ИК критерии за образуване на изборителни секции като в някои секции в страната броят на изборителите включени в една секция надхвърля 1200 души. Този факт се потвърждава от представените пред ОИК и ЦИК протоколи от изборите за президент и вицепрезидент на републиката. Гласуването на 1000 души в рамките на изборния ден – 13 часа, означава около 42 секунди за всеки изборител - за влизането му в секцията, сверяване на самоличността, отбелязването му в два протокола, отбелязване на гласа му в четири бюлетини и полагане на подпис в два списъка. Така, при назначената експертиза по к. д. № 10/2009, е констатирано че „при продължителност на изборния ден от 13 часа – от 6.00 ч. до 19.00 ч. технически са могли да гласуват 936 изборители в една секция. При тези данни в секциите, в които са гласували по-голям брой изборители, те не са могли реално да упражнят правото си на глас”. В същото време сложната процедура и завишените изисквания (над 100 заявления за откриване на секция в местата където Република България не разполага с действащи посолства или консулски мисии) за разкриване на секции в чужбина попречи на много български граждани да гласуват, поради физическата невъзможност да пропътуват стотици километри в рамките на изборния ден.

Допълнително ИК изкуствено завиши (два пъти в сравнение с местните избори от 2007 г.) броя на членовете на общинските изборителни комисии, а

7

секционните избирателни комисии останаха с намален състав, който не беше в състояние да обслужи желаещите да упражнят правото си на глас избиратели.

Централната избирателна комисия твърде късно (на 07.10.2011 г., с решение 1122 ПБР/МИ) прие методическите указания за ОИК и СИК и само формално извърши обучение на ОИК. Показателно е високото ниво на недействителни бюлетини - 229 844 от първи тур на изборите за президент и вицепрезидент на републиката, СИК са приемали за недействителна всяка бюлетина, в която знакът „X” е по-малък от размера на квадратчето или засягаше линиите на квадратчето, въпреки че не засяга друго квадратче в бюлетината, и вотът на избирателя е могло да се отчете и еднозначно да се определи. Това се обяснява не само с ненавременната и недостатъчна подготовка на членовете на СИК, но и със сложния и неясен ред за упражняване правото на глас. Заслужава да се отбележи, че този проблем беше констатиран и на втория тур от изборите за президент и вицепрезидент на републиката, където над 105 000 подадени бюлетини бяха обявени от СИК за недействителни. Това съотношение между действителни и недействителни бюлетини е няколко пъти по-високо от обичайното, при все, че не се гласува за първи път с интегрални бюлетини

Текущото и непрекъсната подмяна в съставите на ОИК, поради различни причини, доведе до недостатъчна организационна и професионална готовност на избирателните комисии да проведат в един ден два избора и това съществено се отрази на организацията и реда за гласуване като възпрепятства избирателите от възможността да упражнят конституционно гарантираното им право на глас.

Показателен пример е липсата на организация и хаос в ОИК – Столична община, който позволи резултатите от над 20 секции в София да се установяват „служебно” от ОИК-Столична община, въз основа на разписки от преброителя, като на протоколите липсват подписи, както на председателя, зам.-председателя и секретаря, така и на останалите членове на СИК. В свое Решение № 2 от 16.02.2010 г. Конституционния съд е приел, че „избирателният списък с

допълнително вписаните избиратели в изборния ден поради неподписването му от председателя и секретаря на СИК няма удостоверителното значение на свидетелстващ официален документ за проведеното гласуване". Следователно същото следва да се приложи и по отношение на протоколите, които не са подписани от никой от състава на СИК. Също така над 36 оригинални протокола от двата вида избори не бяха предоставени на ОИК и над 50 протокола от изборите за президент и вицепрезидент на републиката са подписани от едва 2-ма члена от състава на седем/девет-членни СИК. Над 20% от подадените в ОИК и ЦИК протоколи за изборите за президент и вицепрезидент са с технически поправки с цел да се спазят „контролите“ на протокола, без да ясно дали поправките отговарят на действително подадените бюлетини, тъй като поправките са извършени при проверката на протоколите при предаването им в ОИК, а по закон ОИК не може да отваря и брой запечатаните от ЦИК чували с бюлетини. В посочените случаи не съществуват правни и фактически гаранции, че отразените в протоколите гласове действително са подадени от избирателите и дали това е техният вот. Опорочен е изборът на десетки хиляди граждани.

Всички тези случаи на закононарушения водят до извода, че предвиденият ред за провеждане на изборите не даде възможност на огромна част от българските избиратели да осъществят конституционно гарантираното им изборително право, което пряко нарушава изискванията за общо и равно изборително право (чл.10 КРБ). Разкриването на допълнителни секции и поставянето на достатъчно кабинки за гласуване в тях би гарантирало спокойното и нормално протичане на изборния процес и би предотвратило хаоса и напрежението в изборния ден поради струпване на гражданите пред изборителните секции и ограничаване на свободния им избор.

Конституционният съд в свое решение №2/2011 по к.д. 10/2009 вече се е произнесъл, че технологичната възможност за осъществяване на гласуването има правно значение.

2. Всяка процедура, която не осигурява изпълнението на конституционните текстове, опорочава избора. Съгласно чл. 10 от

Конституцията на Република България „изборите, националните и местните референдуми се произвеждат въз основа на **общо равно и пряко избирателно право с тайно гласуване.**“ При провеждане на изборите за президент и вицепрезидент на Република България на 23 и 30 октомври 2011 г. бяха създадени законодателни и организационни пречки за равно упражняване на правото на глас, чрез незаконосъобразно заличаване от избирателните списъци, при условия и ред, противоречащи на Конституцията.

Съгласно чл. 3, ал. 1 от Изборния кодекс право да избират президент и вицепрезидент имат българските граждани, които са навършили 18 години към изборния ден включително, не са поставени под запрещение и не изтърпяват наказание лишаване от свобода. Всички български граждани, отговарящи на посочените условия, следва да могат да упражнят безпрепятствено своя вот. Важна предпоставка за реализиране на избирателните права на гражданите у нас е тяхното включване в избирателните списъци. Следователно, би трябвало всеки гражданин, който отговаря на предвидените в закона условия, задължително да бъде вписван от съответния административен орган в избирателните списъци. Въпреки това законодателят създаде *ex lege* възможност тези избиратели да бъдат заличени от списъците. Така, съгласно чл. 56 от ИК, от избирателните списъци се заличават имената на гражданите, които са заминали извън Република България не по-малко от два месеца преди изборния ден и не са се завърнали до предаването на списъците на секционните избирателни комисии. Заличаването е възможно не само по заявление на напусналите страната граждани, но и служебно по данни, предоставени от Министерството на вътрешните работи.

С тази разпоредба, на практика законодателят създаде възможност въз основа на данни, предоставени от Министерство на вътрешните работи, изборната администрация *ex officio* да ограничи правото на глас на избирателите (чл.56 от ИК). Съгласно чл. 159 от Закона за Министерство на вътрешните работи личните данни на гражданите, попадащи в информационните фондове (масиви) на Министерството на вътрешните работи,

7

„не могат да се използват за други цели, освен за защита на националната сигурност, опазване на обществения ред и противодействие на престъпността”. Използването на личните данни на гражданите извън целите посочени в чл. 159 от ЗМВР, а още повече за ограничаване на изборителните права на гражданите, противоречи на принципа на правовата държава и пряко нарушава Конституцията на Република България. Основна роля за гарантирането на правовата държава има именно Министерство на вътрешните работи, което като правозащитна институция се грижи за укрепване на държавността и конституционния ред, и защитава правата и свободите на гражданите. Неосигуряване свободния избор на гражданите чрез нерегламентирано използване на техните лични данни от Министерството на вътрешните работи с цел заличаването на определени граждани от изборителните списъци в изборите за президент и вицепрезидент на републиката противоречи и на чл. 57, ал. 1 от Конституцията, според който „основните права на гражданите са неотменими”. Правото на избор е едно от основните права на българските граждани, гарантирани от Конституцията.

Изборният кодекс предвижда, че когато лицата се завърнат в страната след изготвяне на изборителния списък, те се дописват по искане на изборителя от органите по чл. 40, ал. 1 ИК (общинските администрации по населените места, в които се води регистър на населението) до предаването на списъците на секционните изборителни комисии или в изборния ден - от секционната изборителна комисия (чл. 46, ал. 4 ИК). **При произвеждането на изборите за президент и вицепрезидент през 2011 г. изборната администрация поради ниско ниво на компетентност и липса на адекватно обучение, в нарушение на разпоредбите на Изборния кодекс, масово отказваше вписване на изборители в изборния ден и по този начин възпрепятства правото им на избор.**

От изборителните списъци за произвеждане на новия избор (втори тур) в изборите за президент и вицепрезидент на Републиката бяха изключени и категорията изборители, подали заявление да гласуват и упражнили на 23

октомври 2011 г. правото си на глас в чужбина. Макар и завърнали се в родината си – Република България, тези избиратели не бяха допускани до гласуване в секциите си по постоянен адрес. Техните имена фигурираха в „забранителния списък“ за гласуване в изборите за президент и вицепрезидент на републиката, изготвен от Главна Дирекция „Гражданска регистрация и административно обслужване“ (ГД ГРАО) в Министерството на регионалното развитие и благоустройството (МРРБ).

Заличаване на избиратели от избирателните списъци е предвидено и по отношение на изборите за кметове и общински съветници. Поради произвеждането едновременно и на изборите за президент и вицепрезидент ограничаването на активното избирателно право на гражданите се отразява пряко на резултатите и на двата вида избори.

Съгласно Изборния кодекс право да избират общински съветници и кметове имат българските граждани, които са навършили 18 години към изборния ден включително, не са поставени под запрещение и не изтърпяват наказание лишаване от свобода. Допълнително тези български граждани следва да имат адресна регистрация по постоянен и настоящ адрес на територията на съответната община или кметство, или в различни общини или кметства на територията на Република България през последните 4 месеца (за изборите на 23 октомври 2011 г.). Така се въведе принципът на т.нар. „уседналост“, която е обвързана с наличието или не на постоянен и настоящ адрес на територията на съответното населено място при изборите за общински съветници или кметове.

Правната регламентация на реда и условията за промяна на постоянния и настоящ адрес на българските граждани е в Закона за гражданската регистрация. По своята правна същност постоянният и настоящият адрес са данни по гражданската регистрация, които отличават лицето от другите лица в обществото в качеството му на носител на субективни права. Такива данни са също името, семейното положение, гражданство и др. И именно затова законодателят е предвидил промяната на тези данни да може да се извършва само с изричното волеизявление на лицето. **В изборите на 23 октомври 2011**

г. беше позволено служебна промяна на тези индивидуализиращи гражданите данни като по този начин недопустимо се отне възможността на българските граждани да упражнят конституционно гарантирани им права.

Съгласно чл. 64 от Изборния кодекс: от избирателните списъци в изборите на 23 октомври 2011 г. се заличават имената на гражданите, които имат настоящ адрес (адрес на пребиваване) през последните 4 месеца преди датата на произвеждане на изборите извън Република България. Следователно, допустимо е заличаването от избирателните списъци, но само на онези български граждани, които са направили едностранно волеизявление за промяна на настоящия си адрес извън територията на Република България. Недопустимо е администрацията *ex officio* да променя данни от гражданската регистрация на лицата, тъй като това е *par excellence* подмяна на личното волеизявление на гражданите, което ги лишава и от избирателни права.

Допълнително ограничение на правото на избор се явява разпоредбата на § 5, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ИК. В тази хипотеза когато се провеждат избори за общински съветници и кметове, едновременно с избори за президент и вицепрезидент на Републиката се въвежда ограничително условие за упражняване на правото на глас на избиратели в изборите за президент и вицепрезидент на републиката, поради включването им в избирателни списъци в различни населени места – за изборите за президент и вицепрезидент на републиката и за изборите за общински съветници и кметове. Те могат да упражнят едновременно правото си на глас в двата вида избори единствено в населеното място, където са включени в избирателните списъци за общински съветници и кметове. На тези избиратели се издава удостоверение за гласуване в „определено населено място” и се заличават от избирателните списъци по настоящ адрес за избор на президент и вицепрезидент на републиката. Това е ограничително условие, което противоречи на предвидените в Конституцията на Република България условия за упражняване на правото на глас и практически прави невъзможно упражняването на правото на избор, тъй като избирател с

10

такова удостоверение следва да го представи пред СИК, която - по указания на ЦИК, го изземва и прилага към избирателния списък. В случай че този избирател желае на втория тур от изборите за президент и вицепрезидент на републиката да упражни правото си на глас по настоящ адрес той няма да може да подаде своя глас, защото ще е в забранителния списък. Отделно, Изборният кодекс не предвижда възможност за издаване на ново удостоверение за времето между двата тура. В този смисъл този сложен ред за упражняване на правото на глас, предвиден в ИК, се явява „ограничително условие“ за упражняване на общото, равно и пряко избирателно право от гражданите на Република България. Разпоредбата на §5, т.1 отнема възможността за посочената категория избиратели да упражнят активното си избирателно право и противоречи на принципа, че избирателно право в Република България е общо за всички граждани, които отговарят на условията предвидени в Конституцията и се упражнява при равни възможности за всички избиратели. Цитираната по-горе разпоредба на ИК противоречи на чл.10 от Конституцията на Република България и по същество създава нови условия за гласуване за президент и вицепрезидент на републиката. Съгласно чл. 42, ал. 2 КРБ и постоянната практика на Конституционния съд, допълнителни условия за упражняване на правото на избор със закон не могат да се въвеждат.

Изборите са акт, чрез който народът в лицето на избирателите упълномощава свои политически представители да осъществяват държавната власт. **Исключването от избирателните списъци пречатства** изразяване на волята на българските граждани, което води до **незаконосъобразно конституиране на политическото представителство и нарушаване принципа на народния суверенитет** (чл. 1, ал. 2 от Конституцията).

3. Недопустимо е и противоречи на принципа на правовата държава и политическия плюрализъм, организаторът (ръководителят на предизборният щаб) на изборите на една политическа сила да е натоварен и с осигуряването на обществения ред и охраната на изборните секции (включително и опазването на книгата и бюлетините, които в определен период се намират единствено под

М

контрола на МВР) и комисии, и да осигурява охраната на превоза на избирателните книжа и използваните в изборите бюлетини. Аргументът, че министърът на вътрешните работи ползва правото си на платен годишен отпуск не изключва осъществяването на организационно и методическо ръководство върху органите на МВР. В този смисъл е и разпоредбата на чл. 104, ал.4 от ИК, която изрично указва, че министър-председателя, заместник министър-председателите, министрите, президента и вицепрезидента на републиката не излизат в служебен отпуск и техните правомощия продължават и след регистрацията им като кандидати в изборите. Смисълът на тази разпоредба е че тези лица упражняват властнически правомощия, чието прекъсване би накърнило съществено интересите на Република България. Тази разпоредба на ИК е изключение от общото правило и защото законодателят е преценил, че дори и да излязат в отпуск тези ръководни лица остават фактически свързани със заеманата длъжност и упражняват правомощията си, иначе би се накърнил националният интерес на Република България. Отделно отпускът по своята правна същност е временно освобождаване от задължението да се престира **работна сила**. Излизането на министъра на вътрешните работи в отпуск обаче, не прекратява конституционните му правомощията на централен едноличен орган на изпълнителната власт, който ръководи, координира и контролира осъществяването на държавната политика за защита на правата и свободите на гражданите, националната сигурност, обществения ред и защитата при бедствия. В частност, той е натоварен и с разследването на престъпленията против политическите права на гражданите и „купуването на гласове”, което пряко противоречи на принципа на равенство пред закона (чл. 6, ал. 2 КРБ).

4. Съгласно Конституцията на Република България и Изборния кодекс изборите се произвеждат при „тайно гласуване“. Тайно е гласуването, което не подлежи на контрол и се спазва анонимността на волеизявлението на отделните избиратели, т.е. **създават се условия, при които е невъзможно да се установи как е гласувал конкретният избирател.**

По отношение на проведените избори за президент и вицепрезидент категорично може да се посочи, че принципът за тайното гласуване беше нарушен, както на първи, така и на втори тур. Изборният кодекс и Централната избирателна комисия осигуриха навсякъде в страната председателството на ОИК и СИК на представители на управляващата партия, както и половината от местата в комисиите. Процедурата по гласуване предвиждаше поставянето на печат от СИК върху всяка бюлетина между етапа на отбелязване на избрания кандидат и пускането на бюлетината в урната за съответни вид избор.

Тази процедура, в съчетание с прозрачната хартия, **осигурява както явно гласуване така и контролирано гласуване** (възможност за влияние върху волята на избирателя).

Текстът на чл. 162, ал. 2 от Изборния кодекс сочи три изисквания за бюлетината - да е на бяла хартия, с определен грамаж на кв.м. и полиграфическа защита. Тези изисквания не противоречат на конституционна норма, но не отменят и не заменят изискването за гарантиране на тайна на вота по начин, непозволяващ да се определи как е гласувал отделният избирател. Така предвидените в ИК изисквания не осигуриха възможност на избирателите да подадат своя вот, без той да бъде узнат от членовете на СИК и присъстващите в изборния ден наблюдатели и застъпници.

ЦИК, определяйки техническия образец на бюлетина, е следвало да съобрази, че не само тежестта на хартията гарантира непрозрачност, но и нейният химически състав, още повече – мостри са й били предоставени. Възможно е било Централната избирателна комисия да предприеме действия, свързани с осигуряване на начин на сгъване на бюлетината (бюлетини се сгъват фабрично по указан начин), при който полетата за отбелязване не попадат на гърба, на който се нанася печата и т.н.

В нарушение на чл. 162, ал. 2 от Изборния кодекс отпечатаните бюлетини, с които се произведоха изборите за президент и вицепрезидент, не бяха изработени от плътна непрозрачна хартия и с „просто око“ можеше да се установи волеизявлението на избирателя в бюлетината. Този факт бе установен

от множеството сигнали и жалби, подадени в изборния ден до ОИК и ЦИК, както и в докладите на международните и местни наблюдатели на изборния процес, акредитирани в ЦИК. По този начин беше опорочена тайната на вота на избирателя, което е нарушение на чл. 10 от Конституцията, чл. 2 и чл. 202 от Изборния кодекс. Ноторно известно е, че тайното гласуване е гаранция, че изборният резултат вярно отразява отношението на избирателите към кандидатите, **обратното означава поставяне под контрол вота на избирателите и въздействие върху волята им в определена посока.** Така допуснатото нарушение от страна на изборната администрация е достатъчно самостоятелно основание за обявяване незаконосъобразността на проведените избори.

5. При произвеждане на първи тур на изборите за президент и вицепрезидент на 23 октомври 2011 г. с решение № 1331-ПВР/МИ 23.10.2011 г., в нарушение на ИК, Централната избирателна комисия, без правно основание, **вън от своята компетентност постанови „удължаване на изборния ден“.** Такава правна фигура не съществува в нашето изборно законодателство. Продължителността на изборния ден (началото и краят на гласуването) е регламентирана от императивни правни норми – чл. 184 от ИК. Неговата продължителност е ограничена до 19.00 часа на изборния ден, като СИК би могла да допуска избиратели, които са пред секцията да гласуват, но не по-късно от 20.00 часа. В резултат на решение № 1331-ПВР/МИ, 23.10.2011 г., бе нарушен конституционният принцип на равно избирателно право (чл.10 КРБ), тъй като немало секционни избирателни комисии в изпълнение на ИК са приключили законосъобразно изборния ден в 19.00 часа, а други - в изпълнение на решението на ЦИК и в нарушение на ИК, са удължили изборния ден като са позволили гласуване след 20.00. Този факт се установява от предадените на ОИК и ЦИК протоколи на СИК, от които е видно, че определени СИК са приключили изборния ден и след 21.00. Този факт непосредствено влияе върху крайните резултати на изборите за президент и вицепрезидент, обявени от ЦИК и нарушава конституционно регламентирания принцип на общо, равно и пряко избирателно право.

14

Решението е незаконосъобразно и ОИК и СИК е следвало да не го изпълняват.

6. При произвеждане на първи тур на изборите за президент и вицепрезидент проведен на 23 октомври 2011 г., с решение № 1336-ПВР/МИ от 23.10.2011 г. Централната изборителна комисия обяви края на изборния ден за избиране на президент и вицепрезидент на републиката и за избиране на общински съветници и кметове на територията на Република България в 21.00 ч. Така постановеното решение на ЦИК е в нарушение на материалноправни разпоредби на ИК. Съгласно чл. 26, ал. 1, т. 36, чл. 254, ал. 1 ИК ЦИК обявява края на изборния ден след приключване на гласуването на територията на страната, но не по-късно от 20.00 часа. В чл. 184, ал. 1 от ИК допълнително се указва, че изборителите гласуват от 6.00 часа до 19.00 часа. Законодателят е предвидил правомощие на ЦИК само да обяви по-ранно започване на изборния ден – не по-рано от 5.00 часа – чл.191, ал.6 (ИК). Когато в 19.00 часа пред изборното помещение има негласували изборителите, председателят и секретарят на секционната изборителна комисия установяват техния брой и самоличност. Тези изборителите гласуват не по-късно от 20.00 часа.

Всички действия на СИК след 20.00 часа по повод регистриране и гласуване на изборителите са недействителни. Крайният резултат от това решение на ЦИК е съществено опорочаване на изборите за президент и вицепрезидент на републиката.

Целта на Изборния кодекс е да определи организацията и реда за произвеждане на избори за народни представители, президент и вицепрезидент на републиката, членове на Европейския парламент от Република България, общински съветници, кметове на общини и кметства. Организацията и редът за произвеждане на избори, предвидени в ИК не дават възможност ЦИК да се произнася с решения относно продължителността на изборния ден извън границите, посочени в самия ИК. Целта на ИК е да създаде прозрачен, справедлив и ясен начин за упражняване на правото на глас. Важна част от създаването на тези гаранции е именно ограничаването на възможността чрез

административни актове, постановявани без възможност за съдебен контрол, да се оказва влияние върху продължителността на изборния ден и с това – да се влияе косвено върху избирателната активност.

С решението си, самоволно и в нарушение на закона, като промени максималната горна граница на изборния ден, ЦИК се отклони от целите и духа на закона (ИК) и Конституцията по начин, който опорочи законността на изборния процес. Следователно, към днешна дата продължава да не е налице законосъобразно обявен краят на изборния ден по отношение на първи тур, което на свой ред означава, че вторият тур на изборите е проведен, преди да е обявен правно валидно краят на изборния ден на първия тур.

7. Поради невъзможността на изборната администрация да осигури нормалното протичане на изборния процес при произвеждане на първи тур на изборите за президент и вицепрезидент на Република България, решението (№ 1349-ПВР) на Централната избирателна комисия за обявяване на резултатите от изборите за президент и вицепрезидент на Република България е постановено в явно нарушение на изискването на ИК за 48-часов законен срок от обявяване на изборния ден за приключил. Така, в нарушение на чл. 26, ал. 3, т. 2, чл. 254, ал. 1 от Изборния кодекс решението на ЦИК е постановено едва на 26 октомври 2011 г. и обявено на 27 октомври. Решението поражда действие от обявяването му.

По-късното обявяване на резултатите от първия тур води и до ограничение на предизборната кампания до 48 часа, като намалява нейната продължителност два пъти. Нарушава се и чл. 11, ал. 3 КРБ, като се ограничава възможността на партиите и издигнатите от тях кандидати да съдействат за формиране и изразяване на политическата воля на избирателите на втория тур на изборите за президент и вицепрезидент на републиката, като се нарушава и конституционно гарантираният принцип на политически плюрализъм.

8. Незаконсъобразността на проведените избори може да бъде обоснована още и от многобройни жалби и сигнали за изборни нарушения до ОИК, ЦИК, МВР и прокуратурата, в цялата страна. В това число жалби относно:

разкриване тайната на вота на избирателите; осъществяване на неправомерна предизборна кампания в деня за размисъл и в изборния ден; недопускане на застъпници в изборните помещения при преброяване на бюлетините; непредоставяне на извлечения от протоколи на застъпници; нарушения при приемане и предаване на протоколите от СИК на ОИК – дописване и коригиране на протоколи в ОИК, като и създаване на нови от ОИК (най-вече в София, но и на много други места в страната – Нова Загора, Монтана, Плевен и Лом); предаване и съхраняване на изборните книжа; изчезнали бюлетини (случаите в гара Лакатник, Пирдоп Козлодуй, Кула и други) или бюлетини, предназначени за един избирателен район, транспортирани в друг (бюлетини за президент и вицепрезидент от видински избирателен район, транспортирани във Варна, с които в продължение на часове е гласувано в изборния ден); унищожаване и подмяна на бюлетини; купуване и продаване на гласове; избирателна регистрация и разглеждане на жалби от ОИК в изборния ден (Нова Загора); възпрепятстване на избиратели да гласуват чрез преместване на секции в изборния ден с непосредственото участие на служители от служба "Жандармерия" и МВР (Нова Загора); предаване на незапечатани торби с изборни материали и бюлетини от СИК и ОИК (Нова Загора – от 63 секции над 50 предават незапечатани, съгласно решение 1198 ПВР/МИ на ЦИК торби с бюлетини) и др. По данни на прокуратурата за периода септември-ноември 2011 г. има образувани 100 досъдебни производства за различни престъпления против политическите права на гражданите, като в голямата си част те са за купуване на гласове. Тези данни в най-голяма степен потвърждават възможността за манипулиране и опорочаване на изборния резултат и следва да бъдат детайлно изследвани, с оглед законността на изборите.

Уважаеми конституционни съдии,

Молим, на основание чл. 149, ал. 1, т. 6 от Конституцията на Република България да обявите за незаконен избора на Росен Асенов Плевнелиев и Маргарита Стефанова Попова за президент и вицепрезидент на Република България, проведен на 23 и 30 октомври 2011 г. в нарушение

на чл. 1, ал. 2, чл. 5, ал. 2, чл. 6, ал. 2 ; чл. 10, чл.11, ал.1 и ал.3, чл. 42, ал. 2; чл. 62 и чл. 93, ал. 1 от Конституцията на Република България и чл. 2, чл. 26, ал. 1 т. 36 и ал. 3, т. 2, чл. 46, ал. 4, чл. 162, ал. 2, чл. 184, ал. 1, чл. 202, чл. 254, ал. 1 и ал. 3 от Изборния кодекс.

Молим, на основание чл. 27, ал. 2 от Правилника за организацията и дейността на Конституционния съд и чл. 21, ал. 1 от Закона за Конституционния съд, както и с оглед големия обществен интерес и осигуряване публичност и прозрачност на производството, да допуснете разглеждане на делото в открито заседание.

Молим, в конституционното производство като страни да бъдат конституирани Президентът на Република България, Министерски съвет, самостоятелно и Министъра на правосъдието, Омбудсманът на Република България, Парламентарните групи от 41-то Народно събрание, Главният прокурор, Централната избирателна комисия, Върховният касационен съд, Висшият адвокатски съвет, Съюзът на юристите в България, кандидатите за президент и вицепрезидент регистрирани в ЦИК за участие в изборите, Институтът за модерна политика, Институтът на развитие на публичната среда и Българският хелзинкски комитет.

Доказателствени искания

Уважаеми конституционни съдии,

С оглед пълнота на доказването и факта, че исканите доказателства се намират у трети лица, молим:

1. Да разпоредите да Ви бъде предоставена представителна извадка от бюлетините, с които е било извършено гласуване на 23 и 30 октомври 2011г. за установяване на нарушаване на тайната на гласуването.

18

2. Да разпоредите да Ви бъдат предоставени: списък с имената на българските граждани заличени от изборителните списъци по чл. 56, ал. 1 от Изборния кодекс и копия от списъците по чл. 187, ал. 1, т. 7 от Изборния кодекс, с оглед доказване на големия брой на граждани с изборителни права, заличени противоконституционно от изборителните списъци.

3. Да ви бъдат представени жалбите за нарушения в изборния ден за установяване размера и вида на нарушенията.

4. Да назначите експертиза, която да изчисли дали, с оглед технологично необходимото време за гласуване на един изборител, е възможно в една изборителна секция да гласуват 1000 изборители, при едновременно провеждане на избори за президент и вицепрезидент и избори за общински съветници и кметове, в рамките на изборния ден.

НАРОДНИ ПРЕДСТАВИТЕЛИ:

Михаил Миков -
Христо Бисеров -
Навел Цонков
Сергей Свещишев
Евгений Нотев
Йордан Цонев
Валентин Андреев
Мая Маркова
Алиасман Заманов
Стефан Стефанов

Петър Кирширов
 Димитър Кевел -
 Дротошар Стойнев -
 Велимир Жугаров -
 Георги Анастасов -
 Александър Радолев
 Георги Кембурчиев
 Анакс Станов
 Асен Тагаузов -
 Петър Курчиев <
 Бонко Великов

Румен Асенов
 Карелас Генов

Георги Пирински
 Антон Кривов -
 Кирча Кривов
 Иван Николов
 Петър Кебаров
 Венцислав Локвев >
 Димитър Фарсов
 Деница Каралева
 Огнян Тетимов

20
Мелена Бузгилева
Руми На Цаноров
Затари Георгиев
2-р Владимир Невел

Сара Пилеев

Руми Панаев

Владимир Панаев

Витка Янелев

Евлия Маслава

Антон Мерджанов

Анел Дайчов

Людмила Колев.

Георги Бозеинок

Петър Курчидашев

Томко Стоянов

Мламен Орешарски

Милена Христова

инж. Димчо Михалевски

Емел Емел

Радичев Горев

Хасан Хасеши Хасан
Хамид Халид
Тунгер Нантов
Елчи Агушев
Белгин Шукри.
Гюлер Сулейман
Рашид Мамедов
Янко Янков -
Мекра Михайлова
Юни Талим -
● Мюлер Арафер
Хасан Адемов -
Тунгер Кордманов
Недими Али -
Мустаф Метин
Муса Талев -
Ердан Ахмедов -
● Курман Мустафа
Исхак Раев